

άμαδᾶς ὁ, άμάρτ. ούμαδᾶς Θράκ. (Αίν.)

Έκ τοῦ οὐσ. άμάδα, παρ' ὃ καὶ ὠμάδα.

Ό ρίπτων τήν άμάδα: Χτυπᾷ κι οὐμαδᾶς μι 'ν οὐμάδα (μι 'ν=μέ τήν. Έκ παραμυθ.)

άμαδέλλα ἡ, άμάρτ. ὠμαδέλλα Παξ.

Έκ τοῦ οὐσ. άμάδα, παρ' ὃ καὶ ὠμάδα, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -έλλα.

Ή παιδιὰ άμάδα 1, ἦν ἰδ.

άμαδευτος επίθ. άμάρτ. άμαευτος Σύμ.

Έκ τοῦ στερητ. ά- καὶ τοῦ επίθ. *μαδευτός <μαδεύω.

Άσυνάθροιστος: Άσάχα άμαευτα. Συνών. άμάζευτος, άμάζωτος.

άμάδητος επίθ. σύνηθ. άμάδ'τους βόρ. ἰδιώμ. άμάδιστος σύνηθ. άμάδ'στους βόρ. ἰδιώμ. άμάθιστος Εὔβ. (Κονίστρο) άμάδιγος πολλαχ. άμάθιγος Κεφαλλ. άμάιτε Τσακων.

Έκ τοῦ στερητ. ά- καὶ τοῦ επίθ. *μαδητός <μαδῶ, παρ' ὃ καὶ μαδίζω καὶ μαῖνδου, ὅθεν οἱ τύπ. άμάδιστος καὶ άμάιτε. Τὸ άμάδιστος καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ό μὴ μαδηθεὶς, ἦτοι ἐκεῖνος τοῦ ὁποῖου δὲν άφηρέθησαν αἱ τρίχες, τὰ πτίλα ἢ τὰ φύλλα κοιν. καὶ Τσακων.: Πουλλὶ άμάδητο. Κόττα άμάδιστη. Κεφαλή άμάδιστη σύνηθ. Άμπέλι άμάδιστο (συνών. άξεφύλλιστο) Κῶς. β) Μεταφ. ἐκεῖνος παρὰ τοῦ ὁποῖου δὲν άφηρέθη τι συνήθως δι' ὀχληρῶν παρακλήσεων, δι' άθεμίτων μέσων κττ., μάλιστα δὲ χρήματα πολλαχ. Κάνενα δὲν άφησε αὐτὸς άμάδητο. 2) Ό μὴ ἐρίσας πρὸς τινά Θράκ.(Σαρεκκλ.) — Λεξ. Δεέκ: Με κάνενα δὲν ἔμεινε άμάδιστος Σαρεκκλ.

άμάδι τό, Κύθν. Πελοπν. (Καρδαμ. Μάν.) 'μάδι Πελοπν. (Λακεδ.)

Υποκορ. τοῦ οὐσ. άμάδα.

Μικρὰ ἐπίπεδος πλάξ χρήσιμος εἰς παιδικὰ παίγνια: Παίζομε τ' άμάδια Μάν. Συνών. άμαδάκι.

άμαδίτσα ἡ, Βιθυν. ὠμαδίτσα Θράκ.

Έκ τοῦ οὐσ. άμάδα, παρ' ὃ καὶ ὠμάδα, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

Ή παιδιὰ άμάδα 1, ἦν ἰδ.

άμαδολόγος ὁ, Κρήτ.

Έκ τοῦ οὐσ. άμάδα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λόγος, περὶ ἧς ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Άθηνᾶ 22 (1910) 247.

Ό ρίπτων άμάδες, ὃ παίζων τήν παιδιάν άμάδες.

άμαδολογῶ Κρήτ.

Έκ τοῦ οὐσ. άμαδολόγος.

Ρίπτω τι ὡς άμάδα: Άσμ.

Χαράκι άμαδολόγανε καὶ ριζιμαῖά ξεκούνει (ἔρριπτε βράχους ὡς άμάδες).

άμαδωτός επίθ. Νάξ. (Κορων.)

Έκ τοῦ οὐσ. άμάδα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ωτός.

Ό ἔχων σχῆμα άμάδας, πλακοειδῆς: Κρομμυδομάννες άμαδωτές.

άμάζαλος επίθ. Κῶς

Έκ τοῦ στερητ. ά- καὶ τοῦ οὐσ. μάζαλη.

Ό μὴ ἔχων μάζαλην ἦτοι κόλλαν ἢ άλευρόκολλαν, εἰς τήν ὁποῖαν ἔμβαπτίζουν τὰ ὑφάσματα: Χασὲς άμάζαλος.

άμάζευτος επίθ. κοιν. άμάζιφτους βόρ. ἰδιώμ.

Έκ τοῦ στερητ. ά- καὶ τοῦ επίθ. μαζευτός <μαζεύω.

Ό μὴ μαζευθεὶς, ὃ μὴ συλλεγείς, άσυνάθροιστος: Έχω τὰ ροῦχα άμάζευτα. Έλαιὲς άμάζευτες κοιν. || Ποιήμ.

Νὰ περπατοῦμε τοῖς ἐρ'μῆς, τ' άπάτητα τὰ δάση, ποῦ 'ναι τὰ γάργαρα νερά, τ' άμάζευτα λουλούδια

ΚΚρυστάλλ. Έργα 1,207

Τότε τὸν βρέσκαν οἱ βοσκοὶ 'ς τὰ δέντρα ριζωμένο μὲ τὸ κοπάδι άμάζευτο 'ς ὄλα τὰ πλάγια σκόρπισο

ΚΚρυστάλλ. Έργα 2,66. Συνών. άμάδευτος, άμάζωτος.

Άμαζόνα ἡ, Θήρ. Κεφαλλ. (Σάμ.) Κῶς Πελοπν. (Μάν.) — Λεξ. Έλευθερουδ. Άμαζ-ζόνα Χίος (Καρδάμ.) Άματζόνα Σύμ. Ραμαζόνα Πελοπν. (Καλάβρυτ. κ. ά.) Ραμαζοῦ Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Έκ τοῦ άρχ. ἔθνικοῦ ὄν. Άμαζών. Ό τύπ. Ραμαζόνα προήλθε πιθανῶτα ἐκ τοῦ *Ναμαζόνα, ὅπερ ἐκ τοῦ τήν Άμαζόνα ἐκ κακοῦ χωρισμοῦ (Κατὰ GMeyer Neugr. Stud. 4,75 ἐκ τοῦ Ἴταλ. rombazzo = μέγας θόρυβος). Τὸ Ραμαζοῦ προήλθεν ἐκ τοῦ Ραμαζόνα κατὰ τὸ συνών. φαγοῦ κ. ά. Περὶ Άμαζόνος πβ. ΝΠολίτ. Παροιμ. 2,131.

1) Ή μυθικὴ Άμαζών Κεφαλλ. (Σάμ.) Πελοπν. (Μάν.): Σὰν Άμαζόνα εἶναι (ἐπὶ ρωμαλέας καὶ εὐσώμου γυναικὸς) Σάμ. 2) Γυνὴ εὔσωμος, ρωμαλέα καὶ θαρραλέα Θήρ. Κῶς Πελοπν. (Καλάβρυτ. κ. ά.) Σύμ. Χίος (Καρδάμ.) — Λεξ. Έλευθερουδ.: Αὐτὴ -ῆ- ἔν' μὰ Άμαζ-ζόνα (αὐτὴ -ῆ- ἔν' = αὐτὴ εἶναι) Καρδάμ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. Άλαμάννος 5. 3) Γυνὴ πολυφάγος Πελοπν. (Βούρβουρ. κ. ά.) Συνών. φαγοῦ (ἰδ. φαγᾶς). 4) Γυνὴ πολυλόγος Πελοπν. Συνών. γλωσόροῦ (ἰδ. γλωσσᾶς), λογοῦ (ἰδ. λογᾶς). 5) Γυνὴ πολύτροπος Θήρ. 6) Γυνὴ κακὴ Χίος (Καρδάμ.) Συνών. κακογυναῖκα.

Άμαζονία ἡ, Πόντ. (Οἶν.) Μαζονία Πόντ. (Κερασ.)

Τὸ θηλ. τοῦ άρχ. επίθ. Άμαζόνιος οὐσιαστικοποιηθέν.

1) Όρεινὴ τις χώρα τοῦ Πόντου Πόντ. (Οἶν.): Φρ. Άσ' σὴν Άμαζονίαν ἑκατῆβεν (εἶναι ἄνθρωπος ὄρεινός, βουνήσιος). 2) Υἱὸς καὶ ὀμιχλώδης καιρὸς, ὑγρασία. Διὰ τὴν σημασιολογικὴν ἐξέλιξιν πβ. τὰ άρχ. Έλλησποντος - Έλλησποντίας, Θράκη - Θρήκιος, Κάικος - Καϊκίας καὶ τὴν φρ. ἐδῶ εἶναι Σιβηρία, ἦτοι ψῦχος Σιβηρικόν) Πόντ. (Κερασ.) Συνών. ὑγρασία.

*άμαζονίζω, 'μαζονίζω Πόντ. (Κερασ.)

Έκ τοῦ οὐσ. Άμαζονία.

Άπορροφῶ ὑγρασίαν.

άμάζωτος επίθ. πολλαχ. άμάζωτε Τσακων. άμάζωτος πολλαχ. άμάζωχτους βόρ. ἰδιώμ. άμάωχτος Ζάκ. άμάζουγος Στερελλ. (Αἰτωλ.)